

*Ez az iskola lett szakmai bölcsőm,
állandó kihívásokkal erősítő, felnevelő
műhelyemmé vált,
s remélem, kortársaimmal teremtett,
felvállalható hagyatékom is lesz az
utánam jövő generációnak.*

Szakmai életút

Harminchét éves szakmai múlt áll a hátam mögött, s előttem remélem még egy ciklusnyi vezetői feladat.

Képesítés nélküli pedagógiai asszisztensként kezdtem a munkát jelenlegi iskolámban, 1979-80-as tanévben. Napközis tanári beosztásomból egy év eltelte után tanítói, majd évek múltával magyar irodalom és nyelvtan szakos tanári beosztásba kerültem (1979-1984; 1985-1995), s mindegyik váltás azzal járt, hogy **esti főiskolai képzésen**, munka mellett szereztem meg a szükséges szakismereteket. A hétköznapi munkámat **mentorok** segítették, akiknek pályám végéig hálával tartozom. A szaktanári munkámmal párhuzamosan megszakítás nélkül **osztályfőnöki feladatokat** is elláttam. Folyamatosan részt vettem egy turisztikai *szakkör* keretében diákok országjárásának szervezésében, táboroztatásában. Szaktanárként *iskolaiújságot* (AULA) szerkesztettem. A visszajelzések alapján a szülők és diákok egyaránt becsülték törekvéseimet.

A kellő szakmai ismeretek és szaktanári tapasztalat után **munkaközösség-vezetői megbízatást** nyertem (1988-1995). Nagy kihívás volt, amikor a helyi pedagógiai program megírásakor, *a szaktárgyi helyi tantervet kellett adaptálni, eligazodni az akkori tankönyvi kínálat üdítő sokszínűségében.* Még mindig őrzöm bemutató órám videofelvételét, melyet kerületi munkaközösségi foglalkozásra készülve a szakmai megbeszélésre „demonstrációként” készítettünk kollégámmal. Kezdeményezésemre az addig szaktárgyi munkaközösséget kulturális, azaz a humán tárgyakat összefogó munkaközösséggé alakítottuk. Ekkor kezdtünk el az éves munkaközösségi munkatervben olyan programokat szervezni, melyek szélesebb szaktanári összefogást igényeltek. Külső pályázati és szponzori forrásokból kezdeményezésemre épült az iskola nagy aulájában *iskolai színpad*, a belső folyosókon kialakított speciális térben az *iskolagaléria*. Ez utóbbi kettőnek aztán nagy szakmai hozzáértéssel, sajátos koncepciók mentén adtak kollégáim újabb és újabb funkciókat. Ekkoriban az iskola könyvtáros tanárával közösen dolgoztuk ki a *könyvtári kölcsönzésen túli, olvasóvá nevelő eljárásrendet* (könyvtári órák, olvasóverseny, vetélkedők). Ezt a szakmai munkát a jelenlegi könyvtárosunk még magasabb szintre emelte.

Munkaközösségem tagjaival lassan, rendszeres szakmai együttgondolkodással alakítottuk ki a ma „iskolai hagyományainknak” nevezett szerkezetet. Időnként igyekeztünk olyan kerületi *tantárgyi pályázatokat kiírni*, melyek szakmai elképzeléseinket, iskolánkat voltak hivatottak népszerűsíteni. Munkaközösségem éves munkaterveiből, akkoriban készült éves beszámolóimból mindez jól kiolvasható. 1990-91-es tanévben született meg kezdeményezésemre *a magyar kultúra napi, jelenleg is rendre megszervezett témanapunk*, melyen eleinte a belvárosi múzeumok kiállításaihoz igazított, kísérő feladatlapokkal versenyszerűen kapcsolódott, majd később a kerületrészi kiállítóhelyek ünnepi anyagához illeszkedett. Néhány év elteltével új elemként kerületi művészeket hívtunk e nap estéjére „házi kiállításra” iskolánkba, majd hajdani tanítványaink első képzőművészeti szárnypróbálgatásait (grafikák, festmények, kispasztikák, fotók) hívtuk falaink közé a felállított paravánokra. Így

igyekezve érzékeltetni a kisdíjakokkal aulánkban, hogy a művészet a hétköznapiak testközelébe is lehet, velünk élhet.

Később **pályáztam az iskolaigazgatói beosztás elnyerésére**, melyben akkori tantestületem – fiatal koromra és tapasztalatlanságomra hivatkozva - nem támogatott kellő számban, ezért a második fordulóban visszaléptem.

A több körben lefolytatott pályázat nyertese végül az akkori felsős igazgatóhelyettes lett, aki ezt követően helyettesének kért fel. Ettől kezdve az így kialakult új vezetői hármast egymást inspirálva kezdte alakítani a most leírható intézményi arculatot. A magam tevékenységi körének felvázolásakor döböntem rá, milyen nehéz lenne pontosan elkülöníteni e 17 év csapatmunkájában az egyénekenkénti eredményeket, érdemeket.

Szakmai előmenetelemmel párhuzamosan **értelemszerűen számtalan szakmai tanfolyamon** vettem részt., melyek között tantárgy-pedagógiai, személyiségfejlesztő, tanulás-szervező és minőségbiztosítási, IKT kompetenciákat erősítő tematika egyaránt szerepelt. Ezen utóbbi szakmai ismeretem miatt bízott meg később igazgatóm az iskolai minőségbiztosítás feladatainak szervezésével.

A szükséges vezetői szakvizsga megszerzésével egy időben kezdtem meg **először 1-2 évre ideiglenesen alsó tagozatos, majd 1996-tól 2013 szeptemberéig tartó felső tagozatos igazgatóhelyettesi munkámat**. E feladatkörben tanári feladatkörömmön túl egyrészt a munkaköri leírásomból fakadó adminisztratív és szervező feladatokat igyekeztem minél eredményesebben ellátni, másrészt a belső tantárgyi mérések valamint mérési koordinátorként az országos kompetencia-mérések lefolytatását szerveztem, segítettem a mérési eredmények értelmezését. Megpróbáltam az iskola szabadidős, rendezvényi programját kollégáimmal és partnerintézményekkel együtt minél színesebbre alakítani, s végül az előző kettőre is építve népszerűsíteni iskolám szakmai munkáját a kerület szakmai köreiből, illetve növelni iskolám elismertségét közvetlen környezetében, Rákócscsaba-Újtelepen.

A fentebb említett területeken **eredménynek** tekintem, hogy az iskolai munkarendszer- és -előkészítő valamint dokumentumszerkesztő feladataimban (órarendek, munkaterv, év végi beszámoló, időszakos szakmai beszámoló, szakmai szabályzók megírása és megújítása, külső és belső tantárgyi mérések szervezése) mindig számíthattak rám. Kollégáimmal igyekeztem korrekciókat, segítő munkatársi kapcsolatokat kialakítani, s ha tudtam s megfogadták, szakmai inspirációkat nyújtani. Szakmai kísérletező törekvéseimnek meg nem értésből vagy rosszindulatból soha nem voltam gátja, sőt igyekeztem őket ebben segíteni, megvalósításában szerepet vállalni. Erre példaként hozhatom fel a 2008-as szülői elégedettségmérés elvárásaiból születő közös elhatározás a névelőcsoportos nyelvoktatás megvalósításában, a természetismereti munkaközösség ökoiskolai címet 2009-ben megcélzó és fenntartó törekvésében vállalt segítő szerepemet.

Összefogtam a felső tagozat belső mérési rendszerét.

Az iskolai diák-tanár konfliktuskezelésben megítélésem szerint eredményesen tudtam eljárni, a devianciakezelésben segítő kollégákra és a körzetünkben működő Bokréta Lakásotthon és Anyaotthon vezetőire támaszkodva sikerült hatáskörünkben megelőzni egy-egy helyzet elmérgesedését.

Az iskola külső kapcsolatainak építésében is hasznos tagja voltam az iskolavezetésnek. A hatáskörömhöz kötődő szakmai partnerekkel jó viszonyom volt. Ha alkalmam adódott rá, a helyi sajtóban (Hírhozó, Rákócscsaba-Újtelepi Krónika, Rákosvidék, Rákosmente TV) sokszor helyeztem el írásokat, riportokat iskolámról, kollégáimról, rendezvényeinkről. Tagja vagyok a helyi civilszervezetnek, mint intézményi összekötő (2001-ben megkaptam a „Rákócscsaba-Újtelepért Díj”-

at), 2015-ben pedig a Gózon Gyula Kamaraszínház a társulat színház-pedagógiai törekvéseinek segítségével pártolói emlékéremmel tisztelt meg.

Az iskola eredményeinek felmutatásában először nyomtatott periodikát szerkesztettem „*Szülői Hírlevél*” formájában, figyelemfelhívó tábla kihelyezését szerveztem meg, frissítettem a közeli bevásárló üzletben (SPAR-tábla), majd *elektronikus médiafelületeket szerkesztettem, szerkesztek a mai napig: az iskola honlapja (www.diadal.hu) és Facebook oldala.*

Az iskolai weboldalszerkesztés során (ebben tanítványaim segítségével is autodidakta módon váltam kompetenssé) igyekeztem ösztönözni kollégáimat, hogy megkezdett gyakorlatomat követve építsünk, bővítsünk közösen interaktív feladatokkal elektronikus feladatbankot, nyissunk videonaplónokban olyan filmsorozatot, mely szakmai munkánkba, jó gyakorlatainkba is enged bepillantást. Ekkor született többek közt a videós bemutató órákat, órarészleteket bemutató „Diadalos foglalkozások” c. filmlistánk is a Youtube-oldalon.

Örülök annak, hogy ezen ösztönzés és példa (iskolai Facebook oldal indítása) hatására az elmúlt két évben egyre több kollégám nyit saját nyílt vagy zárt csoportot a közösségi oldalon, tartanak fenn zárt elektronikus körlevél rendszert.

Igazgatóm lengyel - magyar kapcsolatépítési kezdeményezését segítve partneriskolai kapcsolat építésének lettem részben felelőse nyelvtanárainkkal együtt, s a diákjainkkal is foglalkozó Bartók Béla Alapfokú Művészeti Iskola képzőművészeti tanszakának vezetőjével összefogva két nemzetközi rajzpályázatnak az ötletgazdája és egyik szervezője is lehettem, melyek „Otthonunk Európa”, „Közös értékeink” címmel az Árkád Üzletközpontban mutatkozhattak be, majd Olaszországban és Lengyelországban is „elutaztak vendégszereplésre”. Két alkalommal még iskolai könyvtárunk is rendezett országos rajzpályázatot, melynek technikai levezetésében vállaltam munkát. Mind a négy pályázaton indultak és nyertek diákjaink s büszke vagyok arra, hogy erre a lehetőséget az én munkám is megadta. Jó érzés visszagondolni arra, hogy ezen törekvések eredményeképpen igen jó partnerintézményi kapcsolatot építhettem ki kerületünk művészeti iskolájával: képzőművészeti és zenei tanszakai iskolánkban működnek.

2014 februárjában a tantestület és a szülői közösség támogatásával igazgatóként látom el munkakörömet 2018.08.15-éig.

Az elmúlt tanévek fenntartóváltással járó szervezési feladatai, az intézményvezető megváltozott hatáskörével járó szervezeti és eljárásrendi váltás nagy kihívás elé állítja az iskolavezetést.

Az innováció nehéz feladat: az oktatáspolitikai irányváltoztatásokhoz ésszerű, élhető igazodáskészségre, önmagunk meghaladására, önképzésre kényszerít.

Az eltelt öt évben az alábbi lépésekben igyekeztem előbbre lépni vezetői munkámban:

Igazgatói tájékoztatóm forrásai közé tartozik Kozák András oktatási szakértő előadássorozata, melynek információit, a hozzá tartozó elektronikus dokumentációját a tankerületen keresztül igazgató kollégáimmal is megosztom. A pedagógusminősítési eljárásrendről, intézményi-, intézményvezetői önértékelésről, az ebből fakadó intézményfejlesztési lehetőségekről szóló konferenciákon, továbbképzéseken vettem részt. Figyelemmel követem Petróczi Gábor szakértő igazgató, tanügyi szakértő publikációit, az Oktatási Hivatal és a pedagógusok szakszervezeteinek szakmai anyagait, tankerületem eljárásrendi javaslatait, háttéranyagait, a Facebook szakmai csoportjainak közléseit, témaajánlatait: pl. online-és IKT módszertani tanári szoba.

A pedagógus-életpályamodell minősítési eljárásrendjében indulásra ösztönöztem kollégáimat és kollégáimmal együtt segítettem őket portfólióírásukban, intézményi delegáltként előértékeléseket végeztem.

Mentortanáraim szakmai kezdeményezését felkarolva segítettem a Pécsi Tudományegyetemmel kiépíteni partneriskolai kapcsolatunkat.

A párbajtőr fakultációs oktatását kiegészítő, saját szervezésű területi versenyt testnevelő szakedző kollégám munkáját segítve országossá fejlesztettük, a tornaterem fejlesztéséhez megnyertük a Magyar Vívószövetség 7000 000, az önkormányzat 2 000 000 Ft-os intézményfejlesztési támogatását.

A nívócsoportos idegennyelv-oktatás intézményvezetői ciklusom előtt kialakított rendjében az első kilépő nívócsoportnál megkezdtük a kimeneti „eredményesség mérésésként” bevezetni a Junior-vizsgák megszervezését. A kerületi többfordulós angol idegen nyelvi verseny állandó szervezőjévé váltunk, a versenyhez önkormányzati szponzorációt találtam..

A tantermi módszertani munka IKT-s megsegítése érdekében wifihálózatot építettem ki, s hozzá képviselői támogatás elnyerésével 22 db tabletet szereztem be.

Az elmúlt tanévben győztem meg a tantestületet felső tagozatos szaktanárait az enapló bevezetésének időszerűségéről, s az egy éves próbaidős üzem után a 2017-18-as tanévben kezdtük éles használatát. Szponzorok segítségével harmadik éve szervezem meg „Lépéselőny” címmel azt a 7.-8.

évfolyamosokat megszólító tanulmányi versenyt, mely nem a diákok átlageredményének szintjéhez köti a tanulók versenyteljesítményének sikerességét, hanem ahhoz, meg tudja-e haladni előző tanévi átlagát a közismereti versenyen. Célunk ezzel a szerényebb, átlagos eredményű nagykamaszaink ösztönzése is arra, hogy év végéig - a nyolcadikosok középiskolai felvételük után is - törekedjenek javítani előző eredményeiken, s a tanárok módszertani törekvései mellett ezzel is javuljon a diákok tanórai együttműködési motivációja, a tanórák munkafegyelme.

A fenti pályáival a hátam mögött jutottam el első igazgatói ciklusom utolsó évéhez, s mivel a ciklusváltás számvetésre kényszerít, úgy döntöttem, hogy a második ciklusra vállalkozásom komolyságát növelné, ha ezt egy vezetői mesterprogram megírásával alapoznám meg.

Bízom abban, hogy folyamatos feladatként tudunk még hatékonyabbak lenni a szervezetfejlesztésben, a belső folyamatok minőségi javításában, az oktatás-nevelés módszertanában. **A csapatmunka kultúrája** már megszületett a tantestületben, de az erre való készség ébrentartása, megerősítése folyamatos feladat.

A tantestület alkotó véleményére, munkaközösség-vezetőim, helyetteseim szaktanácsaira támaszkodó vezetőként **szakmai egységet, öntevékeny, feladatelosztó együttműködést** szeretném fenntartani, erősíteni.

A tanulási motiváció megteremtése érdekében az együttműködésben érdekelt közvetlen partnereinkkel, a diákokkal és szüleikkel kialakított kapcsolatban párbeszédre alapuló, érdekegyeztető kapcsolatot kívánok építeni. Olyat, melyben fokozottan figyelünk az értékrendünket elfogadó, azt segítő csoportok felénk megfogalmazott igényeire, s egyben a szükséges együttműködésre szorítjuk az attól eltérő családokat. Törekedni fogok arra, hogy együttműködésük esetén **szociális hátrányaik tanulásra gyakorolt negatív hatását csökkentsük.**

Nyugodt, biztonságos, értékteremtésre ösztönző iskolai környezetet szeretnék kollégáimmal teremteni, ahol folyamatos, korrekt teljesítményértékelés mellett értékalkotó, hasznos tevékenységet végezhet tanár és diák egyaránt.

Szakmai, közéleti és kulturális intézményi és civil partnereink számára elérhető, megbízható, tantestületünk terhelhetőségének arányában aktív szerepvállaló kolléga, vezető kívánok maradni.

A fentiek alapján úgy remélem, pályám többnyire eleget tett a minősítói eljárásrendben megfogalmazott négydimenziós tevékenységmodellnek.

Raffay Gábor